

Ved Fastsettelsen af Beløbene af de i § 11, 3dje Stk., ommeldte Bøder har man været ledet af Hensynet til, at de enkelte foreliggende Tilfælde, i hvilke Bøder ville være at ifende, kunne være af en saa forfælskelig Bestaffenhed, at der med Nødvendighed maa være et ret betydeligt Spillerum for Bestemmelsen af Bødens Størrelse i det konkrete Tilfælde.

I Forslagets § 12 ere under Hensyn til de i Udfastets §§ 6 og 7 foretagne Forandringer Ordene „i Apotekerens levende Live“ udeladte, hvorhos der til Paragrafen er føjet et nyt Stykke, hvorefter det Understud, der maatte flyde af et Apoteks midlertidige Drift i Tilfælde, hvor Bevillingen forbrydes eller bortfalder, kan afholdes af den i Lov Nr. 100 af 10de April 1895 § 8 omhandlede Fond, en Bestemmelse, som man har fundet det fornødent at tilføje, da det ingenlunde kan siges at ligge uden for Mulighedens Grænser og ved insolvente Boer endog kan komme til at ligge temmelig nær, at Justitsministeriet kan komme til at staa over for den Opgave at ordne den midlertidig fortsatte Drift af et Apotek, som ikke under de givne mislige Forhold kan bære sig, og da Reglen i § 3, 3dje Punktum, ikke i saadanne Tilfælde vil kunne komme til Anvendelse.

Medens det, som af Kommissionen i dennes Betænkning Pag. 60 udtalt, vel tør forudsættes, at den i Lov Nr. 100 af 10de April 1895 § 8 ommeldte Fond i Aarens

Løb vil vise sig at strække til til Gyldestgørelse af de forfælskelige Fonden paalagte Forpligtelser, vil det dog næppe være berettiget ganske at se bort fra den Mulighed, at der — navnlig i de første Aar — kan opstaa et Deficit, og man har derfor til Udfastets § 13 føjet en Bestemmelse om, at de herved nødvendiggjorte Tilskud til Fonden forstudsvis ville være at udrede af Statskassen, hvis Udlæg selvfølgelig maa refunderes af Fonden, saa snart Omstændighederne tillade det.

Til Dels uden for nærværende Lovforslags Ramme er den ny tilføjede § 14, der nærmest er at betragte som et Tillæg til Afgiftsloven af 10de April 1895, men som der formentlig uden Betænkelighed kan gives Plads her. Bestemmelsens Indhold vil formentlig findes vel motiveret, idet der maa gives et Værn imod de Misligheder, der vilde blive Følgen af, at Justitsministeriet, hver Gang en Afgift i Genhold til Loven af 10de April 1895 skal fastsættes, var udsat for at komme til at føre Proces med vedkommende Apoteker, der ikke vilde erkende Rigtigheden af Ministeriets Fastsettelse af Apotekets Nettoindtægt, et Hensyn, der saar forøget Vægt derved, at Justitsministeriet ved Fastsettelsen af de i Lovforslaget ommeldte Pensioners og Understøttelses Størrelse har det største Behov for med nogenlunde Sikkerhed at kunne beregne, hvilken Indtægt, der kan ventes at ville tilflyde den nævnte Fond.